

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta
Ústav pro dějiny umění

Posudek bakalářské práce:

Václav Huml

Plány a projekty pro malostranský břeh v první polovině 20. století.

Praha 2011

Autor si vybral zajímavé téma. Proměny, někdy drastické, jsou spojovány zejména s 19. stoletím. Zde je sledováno navazující období, kdy se jakoby „již nic podstatného nedělo“. To je ale omyl. V práci jsou sledovány záměry, které se svou razancí od předchozí doby příliš nelišily, i když se změnila požadavky od výstavby činžovních domů k jednotlivým monumentálním objektům. Proti tomu ale již silně působily zásadně odlišné požadavky, směřující právě k ochraně starších struktur.

Malá Strana je jedním z nejintaktněji zachovaných městských celků vůbec. I proto jsou nové představy požadavky, naštěstí jen v některých případech i realizace, pro historickou podobu místa kritické, ne-li někdy přímo likvidační.

Autor správně postřehl proměny diskursu. Počátkem století vznikají zejména nové dominantní objekty. Jen okrajově pokračuje zástavba v duchu minulého století (činžovní domy). Objevuje se zde ale zásadní nový směr určující v podstatě urbanismus 20. století. Tento nový požadavek je spojen s dramatickým nárůstem dopravy, která proměnila zcela zásadně naše životní prostředí. Situace, kdy je doprava určující a města jsou tvořena spíše „pro auta, než lidi“ pak vrcholí ve druhé polovině století.

Malá Strana je příkladem střetu těchto nových trendů s pochopitelnou snahou o ochranu jedinečného historického prostředí, což naštěstí vedlo v řadě případů k ovlivnění vznikající stavby směrem k většímu respektu k danému místu.

Dobře je postižen střet dvou trendů. Jedním je ochrana rostlého historického prostředí charakteristického spíše menším měřítkem. Tato idylická situace ale vyvolala současně snahu umístit do tohoto atraktivního prostředí nové dominantní budovy, často zásadního významu. (Je paradoxní, že situace stále pokračuje viz vybudování stávajícího parlamentu).

Vysoce je třeba ocenit rozsáhlý soubor literatury, zejména obdivuhodnou řadu nalezených článků z památkového a zejména architektonického prostředí. Velice dobře je

sestavena i obrazová a plánová příloha podávající instruktivní přehled o popisovaných aktivitách.

V samotném závěru bych očekával určité obecnější zhodnocení, možná i srovnání s některými dalšími lokalitami(?).

Závěr

Práce je neobyčejně solidně zpracována. Příkladný je přístup k dobové literatuře, zejména časopiseckým článkům. Možná by bylo vhodné v závěru dospět od řady cenných postřehů a jednotlivých poznatků k určitému stupni zobecnění

Práci rád doporučuji k obhajobě.

V Praze, září 2011

Ing. Petr Macek, PhD.